

Дуб-каплиця Дуб-каплиця

*Марчук Т.М.
викладач спецдисциплін
ДПТНЗ «Соснівський професійний ліцей»*

Одна з основних визначних пам'яток Франції, являє собою древній дуб у стовбурі, якого облаштовані дві каплиці. Нині є пам'яткою архітектури і місцем паломництва. Унікальність конструкції полягає в тому, що дуб як і раніше продовжує зростати, скидає листя восени і отримує густу крону влітку.

Дуб-Каплиця (Chêne d'Allouville), розташований в маленькому селі, загальною чисельністю в 400 будиночків, Allouville-Bellefosse, департамент Seine-Maritime, Нормандія, Франція. У середині дуба одна під одною розташовані дві каплиці: каплиця Діви Марії (Notre Dame de la Paix) і каплиця Відлюдника (Chambre de l'Ermite). Дуб належить до виду "Дуб черешчатий", належить до сімейства букових, місце зростання - північна півкуля. Вік дерева

може досягати близько 100 років. Цей вид дерева в народі називають "дуб - плодоніжка", завдяки тому, що жолуді виростають на довгих плодоніжках.

Історія виникнення

Точний вік дуба достовірно невідомо. За однією з легенд дуб був посаджений у 911 році на честь заснування Нормандії. Вчені ж вважають, що дуб значно старший і вже існував при Карлі Великому. У легендах говориться, що сам Гійом ле Конкеран зупинявся під ним при своєму поході на Англію в 1035 році.

Порожнина в середині дуба утворилася в результаті блискавки, яка вразила дерево 500 років тому. На початку розмір порожнини був невеликий. Вже тоді громадянам та священнослужителям здалося це знаковою подією.

Перша письмова згадка про дерево датується 1696 роком, коли абат настоятель парафії Дютруа разом з отцем Дю Серон вирішили закласти тут капличку. За однією з легенд, для розширення порожнини всередині дуба, вони заплатили 40 дітлахам по золотій монеті за виконані роботи по збільшенню отвору. Згідно з другою легендою, порожнина поступово вигнивала, внаслідок

чого дуб став просвічуватися. Світіння дуба абати сприйняли як благословення і вирішили заснувати каплицю.

Як би там не було, але в дуплі дерева було обладнано каплицю Діви Марії. Пізніше отець Дю Серон зробив собі келію в порожнині над каплицею і жив у ній до кінця своїх днів. Спочатку в келії малася ліжка для людини невеликого росту, вирізане в дереві. Монах жив як відлюдник, тому каплицю, утворену з його келії назвали каплицею Відлюдника. Нині в дереві перебуває дві каплиці: каплиця Діви Марії і каплиця Відлюдника, що присвячена Хрещеним мукам.

Каплиця Діви Марії має 1,75 м в довжину, 1,17 м завширшки і близько 2,3 м у висоту, тоді як загальна висота дуба складає 18 метрів (але варто врахувати, що вершина дуба обламана), а його діаметр - 16м. Загалом, дуби цього виду можуть досягати 25-30 м у висоту.

При будівництві каплиці Детруа закрити всі тріщини в дереві. Він навіть сконструював невелику дзвіницю і поставив її під залізним хрестом, що підноситься над кроною дуба. На жаль, до наших днів дзвіниця не збереглася. Мовчазним свідком її існування є гравюра Геацінта Ланглюа, де на верхівці Дуба-Каплиці красується маленька дзвіниця з хрестом.

Підлога і стіни каплиці являють собою цілісне дерево і лише по центру приміщення розташований жертвник з двома свічками та люстрою на стелі. На стінах висять образи святого Йосипа і Діви Марії. Колись у центрі каплиці перебувала позолочена статуя Діви Марії, зроблена з суцільного дерева. Вона була подарована каплиці імператрицею Євгенією, дружиною Наполеона II. Пізніше вона була передана церкві Святого Квентіна Алувільського, і нині зберігається в його ризниці.

Під час французької великої революції завдяки чарівній, а можливо, і містичній славі дуба, дерево неодноразово пробували спалити. Воно дивом уціліло завдяки мужності шкільного вчителя Жана Батіста Боннера, який повісив на дуб табличку з написом "Храм Розсудливості".

Стан пам'ятки

На сьогоднішній день дуб-каплиця перебуває у хорошому стані. Всі тріщини в корі дуба закладені за допомогою рудої черепиці та металу. Перша

реставрація будівлі-дерева проводилася в другій половині 19 століття, після того як дуб-каплицю, було офіційно визнано пам'яткою архітектури.

Реставрація стала можлива завдяки старанням абата Шоле, який не посоромився попросити про допомогу префекта Seine-Inférieure. Керував

реставраційними роботами директор духовної семінарії Д'Івто. Всі роботи виконувалися за рахунок щедрого, в розмірі 1200 франків, внеску Барона Ле Руа. Архітектором проекту був призначений скульптор М. Мартен. Реставрацію здійснювали орієнтуючись на архітектурні канони 17 століття. Після закінчення робіт каплиці були наново освячені.

Спочатку сходи, що обвиває дуб не мала перил, їх приробили городяни в 19 столітті.

У 1912 році пару гілок були відбиті внаслідок потужного удару блискавки, але дуб вижив.

Для поліпшення безпеки конструкції при відвідуванні туристами, в 1988 році до дуба був пророблений підтримуючий металевий каркас. У 2007 році сходи повністю прийшли в непридатність і її замінили. А в 2008 році поміняли гравій та дошки навколо дуба.

Сьогодні іноді на дубі з'являється написи та графіті. Але місцева влада і громадяни вперто борються з цією вічною проблемою всіх міст. За нанесення ушкоджень дубу, в тому числі написів, загрожує штраф.

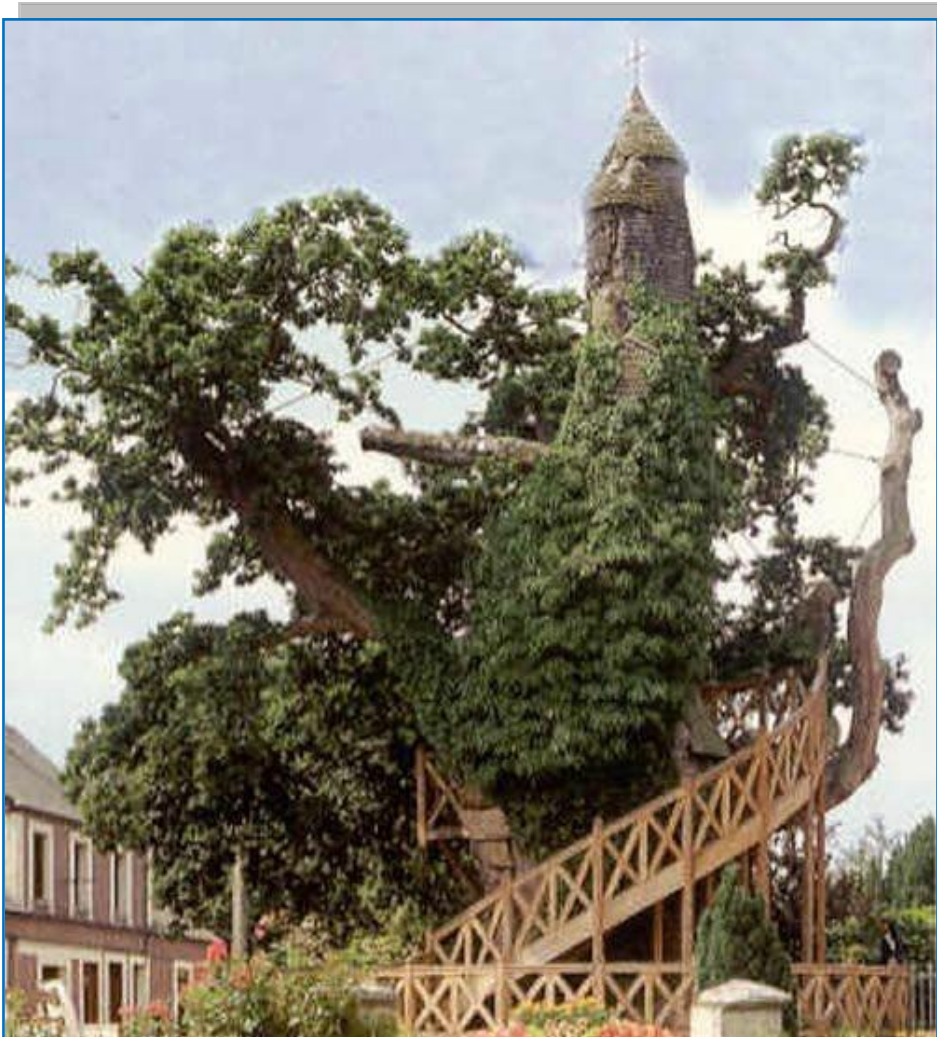
Не дивлячись на всі перипетії історії дерево, продовжує рости і щороку плодоносить. Віруючі стверджують, що це не що інше, як знак згори. Тому щороку дерево провідують тисячі паломників.

Цікаві факти

У 1981 році режисер Серж Пенард зняв фільм "Дуб Алувіль". Фільм оповідає зворушливу історію про те, як громадяни міста намагаються врятувати Дуб-каплицю від руйнівного проекту з розширення міста, висунутого мером і чиновниками. Головні ролі виконали Жан Лефевр, Бернард Менез і Генрі Гюйбет.

Цікавим є той факт, що абат Дю Серно був поетом і один із своїх творів він присвятив саме цьому дубу.

Дуб - каплиця перебуває на п'ятому місці рейтингу найдивовижніших дівер нашої планети.

У рік визначну пам'ятку відвідують близько 30-60 тисяч туристів. Сьогодні Дуб-Каплиця стала місцем паломництва віруючих. Особливо наплив відвідувачів припадає на 15 серпня, коли католики святкують сходження на небеса Диви Марії, а православні - Успіння Богородиці.